

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-428/20-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Priloga			4
Primljeno: 08 -01- 2021			
e-mail	eojn	neposredno	poštom
KLASA: UP/14034-02/20-01/758			
URBROJ: 383-01/21-18			

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanche Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te više sudske savjetnice-specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Inspekt d.o.o. Zagreb, Avenija Dubrovnik 15, zastupan po direktoru Mariju Vrdoljaku, a on po opunomoćenici Ireni Matković, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bandalo & Labavić j.t.d. Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 40, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, uz sudjelovanje I. zainteresirane osobe Grad Zagreb, Zagreb, Trg. S. Radića 1, i II. zainteresirane osobe Eccos-inženjering, Zagreb, I. Pile 21, zastupane po direktoru Krešimiru Paiću, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 23. prosinca 2020.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/758, urbroj: 354-01/20-14 od 26. listopada 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke poništena je Odluka o odabiru, Klasa: 400-01/20-006/96, Urbroj: 251-26-23/001-20-23 od 16.rujna 2020. u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim ponuditeljem na dvije godine, broj objave: 2020/S 0F2-0020710, predmet nabave: provjera ispravnosti i popravak sustava za dojavu požara, naručitelja Grad Zagreb. Točkom 2. izreke nalaže se naručitelju Grad Zagreb da u roku od 8 dana od dana javne objave naknadi žalitelju Eccos-inženjering d.o.o. Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 25.000,00 kuna.

Protiv označenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu i u bitnome navodi da je tuženik prilikom odlučivanja o žalbi izveo pogrešan i neutemeljen zaključak da aplikaciju Epsimax treba izuzeti iz ukupne vrijednosti ugovora između tužitelja i Konzum Plus d.o.o. te da stoga vrijednost preostale usluge (bez aplikacije Epsimax) koju je tužitelj pružao Konzumu Plus

d.o.o. ne iznosi traženih barem polovinu procijenjene vrijednosti nabave, zbog čega je žalbu žalitelja ocijenio osnovanom i poništio Odluku o odabiru. Ističe da je u postupku javne nabave dokazao da je za trgovačko društvo Konzum Plus d.o.o. pružao usluge iste ili slične predmetu nabave u vrijednosti visine polovine procijenjene vrijednosti nabave (812.000,00 kn bez PDV-a) i to na temelju potvrde Konzum Plus d.o.o. od 6.srpnja 2020. Smatra da time što je u žalbenom postupku utvrđeno da je Konzum Plus d.o.o. očitom omaškom u navedenoj potvrdi naveo da koristi aplikaciju Epsimax u sklopu svog sustava za dojavu požara i plinodetekciju, ne može ni na koji način dovesti do zaključka da istu aplikaciju treba izuzeti iz vrijednosti usluga koje je tužitelj pružao Konzum Plus d.o.o. sve iz razloga jer nadzorno-upravljačka aplikacija Epsimax proizvođača Eccos-inženjering d.o.o. nije obuhvaćena javnom nabavom. Smatra da je tuženik paušalno i bez ikakvog pravnog uporišta pridodao odlučujući značaj navedenog aplikaciji i njenom proizvođaču, zauzimajući stav kako njezino izuzimanje iz potvrde znači da se smanjuje vrijednost ugovora između Konzum Plusa d.o.o. i tužitelja. Ističe da Konzum Plus d.o.o. niti u jednom dijelu svom demantija nije naveo da je vrijednost posla izvršenog od strane tužitelja manja od navedenog iznosa javne nabave već je samo naveo da je došlo do omaške prilikom pisanja potvrde, da na svojim objektima koriste aplikaciju Epsimax, koja omaška je ispravljena. Navodi da Konzum Plus d.o.o. nije demantirao, a niti je promijenio vrijednost ugovora između njega i tužitelja, zbog čega smatra da je odluka tuženika protivna dokazima u spisu i predstavlja pogrešno činjenično stanje te pretjerano ekstenzivno tumačenje značaja nekorištenja navedene aplikacije. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika, odbije žalbu društva Eccos-inženjering d.o.o., uz nadoknadu troškova upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome ističe da tužitelj predlaže da se poništi rješenje tuženika Klasa: UP/II-034-01/20-14 koje ne postoji te tužitelj time predlaže donošenje presude u nepostojećoj pravnoj stvari. Tuženik predlaže da se zbog toga tužba tužitelja odbaci. U odnosu na navode tužbe, smatra da su neosnovani iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Tuženik pojašnjava da je tužitelj dokazao da je izvršio usluge koje su iste ili slične predmetu javne nabave, čime je dokazao jedan od dvaju kumulativnih uvjet iz točke 4.2.1. dokumentacije o nabavi (iskustvo u javnoj nabavi), međutim, smatra kako nije dokazao drugi uvjet, koji se odnosi na vrijednost izvršenih usluga u iznosu polovice procijenjene vrijednosti nabave. Navodi da se izjava Konzum plus d.o.o. kojom se potvrđuje da je izvršena usluga u vrijednosti 812.000,00 kn, odnosi i na opremu proizvođača Epsimax, a među stankama je nesporno kako tužitelj uslugu nije izvršio na opremi navedenog proizvođača. Tuženik smatra kako nije vidljivo kolika je preostala vrijednost ugovora umanjena za uslugu u odnosu na opremu proizvođača Epsimax, odnosno je li vrijednost ugovora/reference ostala ista. Smatra neosnovanim navod tužitelja da se indirektno (posredno) iz postojećih izjava Konzum Plus d.o.o. može zaključiti kako je vrijednost reference 812.000,00 kuna i bez postojeće opreme proizvođača Epsimax. Navodi da je postupak javne nabave strogo formalan te da udovoljenje ili ne udovoljenje uvjetu javne nabave mora proizlaziti iz dokaza na jasan i nedvosmislen način, a što je potvrdio i ovaj Sud u više svojih presuda te s tim u vezi ukazuje na presude, poslovni broj: UsII-153/20-9 od 21.svibnja 2020. i UsII-381/20-11 od 19.studenog 2020. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbaci, a podredno da se odbije tužbeni zahtjev.

Odgovor na tužbu dostavila je i II. zainteresirana osoba Eccos-inženjering d.o.o. te u bitnome ističe da tužitelj neosnovano tvrdi kako potvrda izdana od strane Konzum Plus d.o.o. od 6.srpnja 2020., dokazuje da je tužitelj pružio usluge iste ili slične predmetu nabave u vrijednosti najmanje polovine procijenjene vrijednosti nabave. Ističe kako tužitelj tijekom postupka ničim nije dokazao da se radi o iznosu bez PDV-a već to proizvoljno izjavljuje kako

bi zadovoljio zahtjev za minimalnu vrijednost pružene usluge iz točke 4.2.1. Popis glavnih usluga iz dokumentacije o nabavi, a niti je uz tužbu dostavio bilo kakav dokaz kojim bi potkrijepio ispravnost iznosa na potvrdi Konzum Plus d.o.o. Također navodi da iz e-mail prepiske od strane Konzum Plus d.o.o. vidljivo da nema instalirane sve navedene sustave tj. sustave svih navedenih proizvođača, iz čega proizlazi da tužitelj nije vršio održavanje ni popravke navedenih sustava. Smatra da je nesporno da Konzum Plus d.o.o. nema instalirane sve sustave koji se navode u spornoj potvrdi pa tako niti aplikaciju Epsimax te ujedno navodi kako nije logično da tužitelj ne zna koje usluge je, odnosno koje usluge nije pružao svojim kupcima. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su suprotnim strankama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje ZUS).

Prije svega valja istaknuti da je tužitelj uz tužbu dostavio rješenje tuženika, Klasa: UP/II-034-02/20-01/758, Urbroj: 354-01/20-14 od 26.listopada 2020., a iz sadržaja tužbe i priloga uz tužbu, nesporno proizlazi da osporava upravo to rješenje jer je nezadovoljan poništenjem Odluke o odabiru od 16. rujna 2020. kojom je odabran kao najpovoljniji ponuditelj. Dakle, u konkretnom slučaju, time što je tužitelj u tužbi pogrešno označio zadnji broj klase rješenja kojeg osporava, nije razlog za odbacivanje tužbe kako to pogrešno smatra tuženik.

Uvidom u spis predmeta dostavljen Sudu uz tužbu i odgovor na tužbu proizlazi da je Grad Zagreb, kao naručitelj Odlukom o odabiru, Klasa: 400-01/20-006/96, Urbroj: 251-26-23/001-20 -23 od 16. rujna 2020. odabrao ponudu tužitelja kao najpovoljniju za obavljanje poslova provjere ispravnosti i popravka stabilnog sustava za dojavu požara. Tuženik je odlučujući o žalbi ovdje II. zainteresirane osobe Eccos-inženering d.o.o. Zagreb, poništio navedenu Odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje.

Ispitujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, kao i postupka koji mu je prethodio, ovaj Sud nakon razmatranja odlučnih činjenica i pravnih pitanja, nalazi da tuženik navedenim postupanjem nije povrijedio zakon na štetu tužitelja jer je za svoju odluku dao obrazložene razloge.

Naručitelj je točkom 4.2.1 dokumentacije o nabavi propisao da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini pružao usluge iste ili slične predmetu nabave. Zbroj vrijednosti (bez PDV-a) pružene usluge mora biti minimalno u visini $\frac{1}{2}$ procijenjene vrijednosti nabave. Pod uslugama istim ili sličnim predmetu nabave podrazumijevaju se usluge popravka i provjere ispravnosti sustava za dojavu požara koji u sebi objedinjuju opremu proizvođača navedenih u troškovniku.

Tužitelj je, u skladu s dokumentacijom o nabavi, dostavio potvrdu o urednom izvršenju usluge društvu Konzum Plus d.o.o. iz koje proizlazi da je predmet ugovora ispitivanje ispravnosti i popravak stabilnih sustava za dojavu požara i sustava za plinodetekciju koji u sebi objedinjuju opremu više proizvođača te se navode proizvođači i sustavi, kao i aplikacija Epsimax, odnosno da je tužitelj uslugu vršio na opremi proizvođača Epsimax, a vrijednost ugovora je 812.000,00 kn.

Na Odluku o odabiru, II. zainteresirana osoba je izjavila žalbu navodeći da tužitelj nije mogao vršiti usluge vezane za aplikaciju Epsimax društvu Konzum Plus d.o.o. s obzirom da je on jedini ovlašten pružati usluge putem navedene aplikacije te je u prilog svojim tvrdnjama dostavio dokaza o registraciji imena Epsimax pri Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo, kao i izjavu direktora Službe zaštite na radu i zaštite od požara,

Sektora poslovne podrške/Službe zaštite na radu i zaštite od požara Konzum Plus d.o.o. iz koje proizlazi da je došlo do greške prilikom izdavanja navedene potvrde o urednom ispunjenju ugovora, uz obvezu izdavanja nove potvrde samo za dio usluge koju je tužitelj doista i izvršio.

Tuženik je tijekom žalbenog postupka ocjenom relevantne dokumentacije, između ostalog i naprijed spomenute potvrde društva Konzum Plus d.o.o. utvrdio da je tužitelj dokazao da je ispunio jedan od dva tražena uvjeta iz dokumentacije o nabavi, odnosno da je dokazao da je vršio uslugu istu ili sličnu predmetu nabave, i to uslugu popravka i provjere ispravnosti sustava za dojavu požara koji u sebi objedinjuje opremi i drugih proizvođača, s tim da tužitelj nije vršio uslugu na opremi proizvođača Epsimax. Međutim, smatra da drugi traženi uvjet iz dokumentacije o nabavi, prema kojem zbroj vrijednosti (bez PDV-a) pružene usluge mora biti minimalno u visini polovine procijenjene vrijednosti nabave, tužitelj nije dokazao. To iz razloga jer iz potvrde društva Konzum Plus d.o.o. kao i kasnijih izjava navedenog društva nije nedvojbeno vidljivo da je tužitelj i bez usluge proizvođača Epsimax izvršio usluge prema društvu Konzum Plus d.o.o. u vrijednosti 812.000,00 kn, odnosno da je i bez opreme navedenog proizvođača vrijednost ugovora 812.000,00 kn, zbog čega je taj žalbeni navod ocijenio osnovanim te je predmet vratio naručitelju na ponovni postupak.

Prema ocjeni ovoga Suda osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku. Tuženik je dostatno obrazložio zašto smatra da se iz dokaza koje je naručitelj izveo ne može sa sigurnošću utvrditi kolika je vrijednost usluga koje je tužitelj izvršio društvu Konzum Plus d.o.o. zbog čega će naručitelj u nastavku postupka uvažavajući razloge tuženika utvrditi je li tužitelj udovoljava i tom drugom kriteriju uvjeta sposobnosti. Slijedom navedenog, ovaj Sud ne nalazi osnovanim navode tužitelja da je tuženik izveo pogrešan zaključak o vrijednosti usluga koje je tužitelj pružao, odnosno da je tuženik na temelju pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja odlučio o žalbi tužitelja.

S obzirom na navedeno, trebalo je temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke presude.

Tužitelj koji nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a pa je taj zahtjev valjalo odbiti (točka II. izreke).

U Zagrebu, 23. listopada 2020.

Predsjednica vijeća:
Blanja Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

